

Månadens profil

Smålands Ridsportförbund har i Månadens profil valt att belysa de många engagerade personer och ryttare som finns i ridsportsmåland. **Månadens profil i oktober är Anna Louise ”Bisse” Svensson från Klaveström. 2019 var hon med om en ridolycka och har sedan dess med hästarnas hjälp, målmedvetenhet utan dess like och hård träning skapat ett liv hon älskar.**

Namn: Anna Louise Svensson, men kallas för Bisse
Ålder: 33 år
Bor: Klavreström
Sysselsättning: Jobbar som avdelningschef på vårdcentralen i Braås. Är även engagerad i föreningen SHEDO som volontär i jourmejlen (SHEDO är en ideell förening som bland annat jobbar med att stödja och sprida kunskap om ätstörningar och självskadebeteende). Jag är även Ordförande i styrelsen för Funkibator (En ideell förening som jobbar med inkludering och har som mål att höja livskvalitén för personer med olika funktionsnedsättningar).
Familj: Bor med sambo och en katt. Har två superfina systrar och en fantastisk pappa utspridda i Skåne och Borås.
Favorithäst: Jag får säga fina Amarettwo LH född 2015 e. Luxus CML-Bernstein (ägd och uppfödd av Stall Lilla Heda) som jag rider nu. Hon har verkligen anammat rollen som parahäst och har även charmat min icke hästvana sambo.
Intresse förutom häst: Älskar att träna i alla olika former och har alltid musik på högsta volym om jag får/kan.
Dold talang: Kan balansera väldigt länge på bakhjulet i min rullstol.

Hur började ditt hästintresse?
Jag är uppväxt med hästar sedan barnsben. Min barndom var på olika vis otrygg, så hästarna har alltid varit en enormt viktig del i mitt liv.

På vilka sätt är du aktiv inom ridsporten idag?
Jag rider själv 1-2 gånger i veckan (skulle gärna rida mer) och när tillfälle ges så tycker jag det är fantastiskt roligt att coacha lite, framför allt unghästar.

Vilken roll har ridsporten i ditt liv?
Det är en viktig del. Ridning och hästar är väldigt läkande för själen. Men det är även ett bra redskap i rehabsyfte. När jag är i stallet så stänger hjärnan av en stund och man får en chans att vara 100% i nuet.

Vem inspirerar dig och varför?
En av alla fantastiska personer jag möter i vardagen som jag inspireras av är min pappa. Han säger aldrig nej och har alltid tid för alla. Jag tycker det är en fantastisk egenskap att alltid ta sig tid för den som behöver det just i det ögonblicket.

Vem tränar du helst för?
Jag fick förmånen träna i USA för en tränare som heter Marija Trieschman när jag var 18-19 år. Jag fick en resväska full av verktyg som jag burit med mig när jag hade mitt företag och utbildade hästar, men även nu som para-ryttare. Jag minns tydligt när jag fick träna lite spralliga Grand Prixhästar så sa hon alltid ”sit still and get off the leg”. Det är något jag alltid burit med mig, att försöka störa hästen så lite som möjligt. Så henne skulle jag gärna ta ett pass för igen.

Vilken häst har betytt mest för dig hittills under ditt hästliv?
Jag har två ponnyer jag växte upp med, Sjömillans Dundee och min vita hingst Benjamin II. Båda köpta på Stuteri Sjömillan utanför Åseda. Jag fick uppleva allt med dem. Tävla dressyr, hoppning och fälttävlan på hög nivå men också galoppera barbacka i solnedgången. De är mina själa-hästar och fattas mig.

Finns det någon prestation i livet du är extra stolt över, hästrelaterad eller ej?
Jag tror jag förväntas säga något sportrelaterat eller så, men min största prestation är nog att jag med allt som hänt lyckats hitta ett liv som jag älskar och trivs med. Det är ett sådant privilegium och något jag kämpat hårt för.

Du var med om en olycka 2019, vad har hästarna och ridningen betytt för dig i din rehabilitering?
Ja, jag bröt ryggen i en ridolycka 2019. Jag var inlagd i nästan 4 månader och ville hela tiden tillbaka till stallet och undervisa (det var mitt jobb då). Men ridningen kom först 4,5 år efter olyckan, men är en saknad pusselbit som jag fått tillbaka. I stallet är jag bara jag, jag är aldrig min funktionsnedsättning och hästar bryr sig inte om att jag sitter i rullstol.

Vilka är dina största lärdomar av olyckan och livet efteråt?
Jag blev förlamad från midjan och ner när jag var 25 år gammal, så jag fick lära mig hela livet på nytt. Jag har aldrig tyckt synd om mig eller tyckt att jag har det svårare än någon annan. Men första tiden var väldigt tuff när precis allt var omöjligt, som det blir när man är nyskadad. Sedan lär man sig att ”det omöjliga” bara är omöjligt för att man inte lärt sig hur man ska göra det än. Då insåg jag att jag är kapabel till så mycket mer än jag någonsin trott. Så min största lärdom är nog att våga prova och våga säga ja till saker. Oftast är det värsta som kan hända att man misslyckas och då är det bara att prova igen eller prova något annat.

Har du några råd till andra som varit med om liknande situationer?
Det behöver inte bara gälla en fysisk funktionsnedsättning som jag har, det kan vara vad som helst. Psykiskt, fysiskt, synligt eller osynligt. Ta kontakt med dem som varit där du är. Jag kör ultramaraton, rider, reser och jobbar heltid idag. Men jag har också varit på dag 1 och övat på att sätta mig upp i sängen och lärt mig gå på toaletten igen. Så våga tro att det blir bättre och våga prata med någon som förstår din situation. Jag brukar säga att vem som helst får höra av sig till mig, så man aldrig behöver ta det där första steget ensam.

Vilken målsättning har du kring din ridning i framtiden?
Hur ska en bra häst vara för dig? Just nu njuter jag av att få hyra fantastiska Amarettwo och få utbilda henne inom para-ridningen (hon rids vanligt med). Sen skulle det i framtiden vara otroligt roligt att tävla igen, jag är klassificerad i Grad II, men då skulle jag behöva en erfaren tävlingshäst och det finns det inte riktigt något utrymme för just nu då jag är väldigt beroende av andra för att kunna rida.

Hur ska en bra häst vara för dig?
Hmm.. en bra häst är en känslig häst med ett naturligt framåtdriv men utan för mycket nerv. Gärna en bra skritt, traven går att jobba fram.

Vilka är dina styrkor som ryttare och atlet?
Jag tränar hårt och självkritisk, skyller aldrig på någon annan om det inte går bra. Sen rider och tränar jag för att det är roligt, när saker kommer ur glädje så blir det bättre.

Du slog världsrekord 2025, berätta mer om det?
Jag slog världsrekord i 24-timmars ultramaraton. Det vill säga man har en bana (denna var 820 meter), sen ska man köra så långt man hinner på 24 timmar. Jag körde nästan 165 kilometer, så nästan 4 maraton på ett dygn i rullstol. Så Guinness World Records har erkänt min prestation som ett världsrekord – Greatest distance covered in 24 hours by wheelchair (female).

Har du några andra målsättningar framåt med din träning?
Det är en stor del för att hålla mig frisk och självständig, men jag har just nu planer på lite fler ultramaraton nästa säsong men även att försöka kvala Hyrox World Championships även nästa år. Sen hoppas jag att jag kan fortsätta rida.

Inom ridsporten pratar man ofta om ledstjärnor, vilka är dina 3 viktigaste ledstjärnor för ditt utövande av sporten?
* Det ska vara roligt, inte bara för ryttaren utan även för hästen
* Lyssna på din häst, de gör också livet för första gången och kan inte alltid veta vad du tänker.
* Det finns inga ”dumma hästar”

Hur skulle du beskriva dig själv med tre ord?
Energifylld, glad och förhoppningsvis uppfattas jag som snäll. För det tycker jag är den viktigaste egenskapen. Man vet aldrig vad någon annan går igenom.

Har du något motto i livet?
Do epic shit – något jag lärt mig av att min olycka är att livet inte väntar på dig. Gör mycket av allt och sådant som du tycker är roligt. Man vet aldrig när livet ändras på ett ögonblick.

Fem snabba frågor:
Vinter eller sommar? Sommar, rullstol och snö går inte bra ihop
Katt eller hund? Katt
Stan eller landet? Landet
Valack eller sto? Sto
Ponny eller häst? Häst

2025 slog Bisse världsrekord i 24-timmars ultramaraton.
FOTO: Privat